

voksne Arbejders Arbejdstid. Mine Ændringsforslag berøre ej heller de unge Menneskers Arbejdstid, som anvendes til Dagarbejde, de fastslaa kun paa den Maade, jeg her har nævnt, de unge Menneskers Arbejdstid, som anvendes til Natarbejde, og dette er fuldt ud i Overensstemmelse med det Princip, som anerkendtes den Gang, vi udarbejdede Loven af 11. April 1901, nemlig at man bør søge at betrygge den unge Slægt mod Overanstrengelse, mod, at dens Arbejds kraft bliver benyttet paa en Maade, der kan være skadelig for dens Sundhed og dens hele fremtidige Udvikling. Det er kun dette Princip, som er nedlagt i de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Men i øvrigt viser jo den Udvikling, der foregaar, at man mere og mere kommer ind paa at fastsætte andre Bestemmelser om Arbejdstiden for de Arbejdere, der ere beskæftigede om Natten, end for de Arbejdere, der ere beskæftigede om Dagen. Jeg kan saaledes henvise til, at vi allerede have mange private Forretninger, hvor Arbejdstiden er fastsat til 8 Timer. Der er ogsaa Forretninger indenfor Bagerifaget, hvor dette er Tilfældet. Jeg kan ligeledes henvise til en Tarif, der for nylig er vedtagen i Bogtrykkerfaget. Dette Fag er ogsaa et af dem, der i alt Fald delvis beskæftige sine Arbejdere om Natten, og i den ny Tarif er der derfor optaget en Bestemmelse, som gaar ud paa, at 8 Timers Arbejdsdagen skal indføres i Løbet af 4 Aar. Denne Arbejdstid skal derhos ikke alene gælde de unge Mennesker, men ogsaa de voksne Arbejdere. Og jeg kan endelig anføre et tredje Eksempel, som ligger de af mig stillede Ændringsforslag meget nær, nemlig den Ordning, som er truffen indenfor Glasmagerfaget ved Medvirkning af Arbejdsraadet, og som har faaet Indenrigsministerens Sanktion. Denne Ordning indeholder Bestemmelser om, at Arbejderne i dette Fag, ikke alene de unge Arbejdere, men ogsaa de voksne, kun maa beskæftiges 8 Timer i Døgnet. Naar man ser mine Ændringsforslag i Belysning af de Forhold, jeg her har fremdraget, vise de sig jo ikke nær saa vidtrækkende som det, der allerede er indført adskillige andre Steder, og de ere ogsaa alene dikterede af Hensynet til de unge Mennesker, som ifølge denne Lov kunne anvendes til Natarbejde. Med disse Bemærkninger vil jeg tillade mig paa det bedste at anbefale de af mig stillede Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie.

Med Hensyn til de øvrige Ændringer,

som ere stillede, maa jeg anerkende den meget klare og dygtige Maade, hvorpaa den ærede Ordfører gjorde Rede for dem, og jeg kan naturligvis ogsaa slutte mig til alle dem af dem, som ere stillede af Udvalget. Derimod er der to Ændringsforslag, som jeg ikke har kunnet give min Tilslutning. Det ene er Ændringsforslaget under Nr. 11 til § 5. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at det under visse Betingelser skal tillades at benytte Arbejderne i 1 Time af den ugentlige Arbejdsfrihed, der ifølge denne Lov tilstaas dem. Denne ugentlige Arbejdsfrihed, som Arbejdsgiveren altsaa faar Ret til at indskrænke med 1 Time, omfatter kun 16 Timer, og det forekommer mig derfor ikke rigtigt yderligere at beskære den. Den er i Forvejen kort nok. I øvrigt indeholdt Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt for det høje Ting, ikke nogen Bestemmelse i denne Retning, og jeg tror heller ikke, det er nødvendigt af Hensyn til selve Arbejdets Udførelse, idet Lovforslaget, saaledes som § 5 nu bliver ændret igennem Udvalgets Forslag, tillader, at man maa benytte Arbejderne paa et tidligere Tidspunkt end Kl. 4 Mandag Morgen. Det ligger herefter i vedkommende Arbejdsgivers egen Haand ved at forrykke Arbejdstiden om Lørdagen at give sine Arbejdere saa meget tidligere fri om Søndagen, at han derved indvinder den fornødne Tid til Surlægning, Opfyring i Ovne o. s. v. Jeg mener derfor, at der ikke er nogen Grund til at beskære den i Forvejen meget knapt tilmaalte Arbejdsfrihed, som Loven hjemler, og det saa meget mindre som vi maa erindre, at Arbejdsfriheden først falder, efter at vedkommende Arbejder har arbejdet hele Lørdag Nat og maaske et Stykke af Søndag Formiddag med. Saa først falder den omtalte Arbejdsfrihed paa 16 Timer, og det er dog ganske naturligt, at Arbejderen efter en Nats anstrengende Arbejde har Brug for Søvn. Men naar han har faaet den 8-Timers Søvn, som Lovforslaget forudsætter, at Arbejdere bør have i Døgnet, har han i Virkeligheden kun en ugentlig Arbejdsfrihed af 8 Timer. Det forekommer mig ikke at være rigtigt yderligere at beskære denne Frihed.

Dernæst er der et andet Ændringsforslag, stillet af Flertallet under Nr. 16 til § 7, som jeg heller ikke har kunnet slutte mig til. Det gaar nemlig ud paa at give Arbejdsgiverne i Faget Ret til 15 Gange om Aaret at afvige fra Lovens Bestemmelser med Hensyn til den Frihed, Arbejderne have Krav paa. Det forekommer